

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr, s minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyílttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hírlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

T. vidéki előfizetőinket a lap szétküldésében előfordulható rendtelenségek s egyéb kellemetlenségek kikerülése céljából tisztelettel kérjük: szíveskedjenek jövőre a postai utalványokat egyenesen kiadó-hivatalunkhoz Kézdi-Vásárhelyre címezni.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Oltszabályozás.

Csik-Szereda, 1886. július 4.

A gazdasági viszonyok nyomasztó hatása országszerte érezhető; érzí azt a társadalomnak minden osztálya; de azt hiszem, nem tévedek, ha állítom, hogy legjobban érzik azt székely gazdánk, kik speciális viszonyainknál fogva a

napról napra való megélhetést alig képesek biztosítani.

Ismét szegényebbek lettünk reményeinkben és gazdagabbak családásainkban. Még az elemek játéka is ránk nézve vést hord a felhők honában. Előbb az árvíz pusztította el szénatermésünket, azután a jég verte el határainkat. Egy perc zöldre tette fáradságunknak gyümölcsét, szorgalmuk a pusztulás szákmány-jele lett.

Naponta olvashatunk mozgalmakról, melyek egyik vagy másik irányban egyes vidékek jól felfogott érdekeinek előmozdítása céljából megindítatnak.

A jelen század valódi jellegét az egyesülési iránylat jellemzi; ne maradjunk el mi sem, egyesüljünk; egyéni tehetségeinket, erőnket, törekvéseinket egyesítsük, mert külön-külön kis, de egyesülve nagy tényezővé válhatók képességeinket, erőnket együttesen és szervezeten értékesíthetjük; külön működőleg csekély eredményű törekvéseinket egyesítve, egymást sikeresen támogathatjuk, érdekeinket védhetjük.

Társuljunk, egyesüljünk, mert csak így leszünk képesek egymást támogatni, egymásnak a megélhetést könnyebbé tenni.

Gazdasági hanyatlásunk egyik fő oka az évenként bekövetkező Oltáradás, melynek sürgős elhárítása most már égető kérdés.

S mi nem teszünk semmit saját érdekében, pedig Csikmegyének, de kiválsóan az ártéri érdekeltségnek maga iránti kötelessége lett volna már régebben az Olt szabályozása iránt társadalmi uton mozgalmat indítani; hisz nem szükség mondanom, hogy megyénknek csak Csik-Szentdomokostól Tusnádig terjedő részén az Oltáradás 5—6000 hold területű kaszálót tesz használhatatlanná, mely — szakemberek szerint — évenként 20—60,000 frttal teszi szegényebbé Csikmegyét.

Ezen kívül van 5—6000 hold területű mocsáros, ingoványos rétsége, mely az Olt szabályozatlan volta miatt lecsapolható nem lévén, évenként szintén 50—60,000 frt veszteséget okoz; tehát évenként 100—120,000 frtot veszítünk el saját tehetetlenségünk miatt csak szénatermésben. S ha hozzá számítjuk még a marhatenyésztésünkre ebből háramló kárt, valóban nem mondhatok mást, mint hogy: sorsunkat megérdemeljük.

A megye derék alispánja tett ugyan lépéseket az olti malomgátak leszállítása iránt s az erre vonatkozó műszaki művelet el is készítettén, a helyszíni tárgyalások még a folyó hóban megtartatnak és a gátak leszállítása is nemsokára foganatba vétetik. Nem tagadjuk, hogy ez is egy lépéssel közelebb visz a célhoz, de korántsem tartjuk elégségesnek

a baj gyökeres kiirtására; arra az Olt-nak szabályozása az egyedüli mód, melyet az egymásután közel levő kanyarok átmettszése által annyiival könnyebben és aránylag kevés költséggel lehetne foganatosítani, mert az Olt Magyarországnak egyik legnagyobb esésű és legsebesebb folyója lévén, ha a kanyarok által nem duzzasztatik, a legnagyobb víz is gyorsan lefoly és kárt nem teszen s ezenkívül még azon 5—6000 holdnyi ingoványos terület is, mely most majdnem használhatatlan sást terem, lecsapolható és használható lenne.

Nem szükség tehát tovább fejtegetnem, hogy az Olt szabályozása gazdaságunknak s főleg marhatenyésztésünknek mily üdvös lendületet adna; azt eléggé bizonyítják a számok, s én azt hiszem, az ártéri érdekeltség saját jól felfogott érdekében mindent el fog követni, hogy az Oltszabályozás iránt mozgalom indíttassék és egy folyamszabályozási társulat alakuljon.

Megyénk főtitkárviselői vannak hivatalba gazdasági viszonyaink javítása érdekében társadalmi téren is a szükséges mozgalmat megindítani, s azért ezen kérdést figyelmükbe ajánlom.

Hugor.

A vámháboru. Bukarestben tagadják annak a lehetőségét, hogy a kereskedelmi tárgyalásokra Ausztria-Magyarország adjon ini-

A „Székelyföld“ tárczája.

Az én álmom,

vagy:

Háromszék és Kézdi-Vásárhely
200 év múlva.

Írta: Dobay János.

XIV.

(Egy bál a 21-ik században. — Egy hölgy-gavallér.)

Visszamentünk a tánczterembe, mely már félig telve volt báli közönséggel. Nem lehet leírni azon csodás hatást, melyet rám e látvány gyakorolt.

Az a fény és pompa, az a szingazdagság a ruhákban s az a báj és kellem, mely a női arokról sugárzott felém, elkápráztatta szememet. Az első tekintetre igazolva látam Villamosi urnak azon mondasát, hogy a 21-ik században egy divat van: lehetőleg semmit eltakarni azon bájából, melyekkel a természet oly pazarul ruházta fel a hölgyeket.

A szabadelvű hölgyek csaknem kivétel nélkül szorosan a testhez álló selyemnadrágot viseltek, melyre sajátos alakú szoknyák simulnak. Ezeknek színe és szabása roppant változatosságot mutat fel, de abban mindannyi megegyezett, hogy elől alig ért térdig, míg tul ha földig ért is, — nem egy — hosszú uszályban végződött. Különböző ala-

ku, merészen kivágott női kabátok egészítik ki az öltözéket. Akadt egy-egy alak, mely a klasszikus római meg görög jelmezben a szigorubb egyszerűséget képviselte, de csak távolról, mert közelről tekintve, s ruha szokatlan bősége a szövet áttetsző lungeségével volt ellensúlyozva.

Egy mult századbeli balett nem mutatható fel annyi pongyolaságot és annyi merészséget a ruhákban, mint a szabadelvű hölgyek társasága.

S mily természetes kellenem s bátorsággal hordozták a kedves 16—18 éves leánykák e fogvatékos kosztümöket!

A mint végig mentünk a táncztermen, egy bájos ifjú hölgy tűnt fel előttem, ki nagy, tüzes, fekete szemével erősen vizsgált engem. Nem tudtam kiállni merő tekintetét s lesütöttem szememet, hanem azért tovább is éreztem szemem gyújtó melegét. Zavaromból a zene hangja ragadt ki, mely egy különös édes dallamot fejeztet játszani.

— Ezt a zenét is párisi nemzetközi zene-csarnokból kapjuk telefonoskop utján — szölt Villamosi ur. — Meglehet, hogy erre e pillanatban Kalkuttában vagy Buenos-Ayresben is tánczólnak. Nem lesz talán érdektelen, ha valmit elmondok a nemzetközi zene-csarnokról, mely a világ összes színházait, táncztermeit ellátja zenével. Ez, uram, egy hatalmas vállalat, mely e században részvényekre lett alapítva s jelenleg több

milliónyi tőkével rendelkezik. A részvénytársaság a világ legkitünőbb zeneművészeit egyesítve, azokból több zenekart alakított. Építettett egy kolosszális csarnokot, melynek termei telefonoskop-huzalokkal az egész világgal összekötve vannak. Ezen termekben a zene éj és nap mindig foly, a zenekarok felváltva mindig játszanak, s ellátják a világ összes színházait és báltermeit zenével. A bállokhoz táncz-zenét, az opera-előadásokhoz kísértet, ünnepélyekhez, bankettekhez, szerenádokhoz, szóval minden rendű és rangu mulatsághoz alkalmi zenét szolgáltat megrendelésre olcsó pénzen. Manapság, ha egy vig társasággal borozgatva, kedve jön egy kissé kitombolni magát, a kellnerrel zenét rendeltet, s már 5 perc múlva a nemzetközi zenekar gyújtó népdalai mellett törhet össze az üvegeket és poharakat. És e zenéért nem fog többet fizetni, mint például a bor mellett elfogyasztott savanyuvizért fizet. Az étlapokon már meg van állapítva a taksa. Például ha egy liter borért 50 krt és savanyuvizért 10 krt fizet, a zenedíj nem magasabb, mint 10 kr. Minálunk Háromszéken általában minden elfogyasztott liter bor után 10 kr a zenedíj.

Szórakozottan hallgatám Villamosi ur magyarázatát; minden figyelmemet a megindult táncz vette igénybe. Sohasem láttam én ehhez hasonlót. Nem is táncz volt az, hanem gimnastikai mozgások a zene ütemére. Kiki

ugy járta, a hogy akarta: egyik pár sétált, a másik ugrált, az egyik lassan lebbent tova, a másik meg szélvészkeént rohant el mellett.

— Hát ez már mi? — kérdém bámulva társamtól.

— Ez, uram, a világ legszebb és legegészségesebb táncza, a „Székelyke“. A csárdás, francia négyes, az egyhangú „Lengyelke“ s egyáltalában minden más nemzeti táncz semmi ehhez képest. Ez élvezetet nyújt s azonkívül valóságos gyógyszer. Nézzé, uram, e tánczos párokat. Nem lát ön itt két egyforma tánczot. És ez helyesen van így. A zene édes hangjai tánczra ingerlik az ifjúságot, tehát tánczol, és pedig mindenki úgy, a mint vérmérsékletének s egészségi viszonyainak legjobban megfelel. Nézzé tova ama széleseben tovarohanó ifjú párt; mindketten tulvérmesek s ily uton segítenek magukon. Nézzé, uram, azt a lassan tipegő másik párt. Az a fiatal ember alig 25 éves és már 15 vállalattal bukott meg, a hölgyet meg 19 imádója hagyta el. Ezek tehát lassabban vesznek a dolgot. Szóval itt mindenki úgy tánczol, a mint neki jön, és ez bizonyára sokkal szebb, mint mikor a 19-ik században 100 pár egyformán ugrált vagy rohant, a mint a táncz rendje és szabálya hozta magával.

El kellett ismernem, hogy Villamosinak igaza van.

— Egészen elmerülve néztem a tánczot,

ziatívát. Különben Románia sem mutat hajlandóságot a tárgyalásokat megújítani, melyek — mint Bukarestből sürgönyzik — a napirendről egészen levétettek.

Csikmegye törvényhatósági bizottságának Csik-Szeredában 1886. június 25. és 26-án tartott közgyűlése.

Ezen törvényhatósági közgyűlésnek egy pár igen érdekes tárgya volt: a vasut és az alispáni jelentés, melyek oly élénk vitát keltettek, hogy a hallgatóknak az érdekltség e jele általában örömkökre szolgálhatott.

A gyűlés lefolyásáról s a felvett tárgyakra hozott határozatokról a következőket írhatjuk:

Főispán ő méltósága 10 órakor ősi szokás szerint a gyűlésbe meghívattán, üdvözölte a megjelent bizottsági tagokat s a tanácskozást megnyitja.

A miniszteri leiratok felolvasása után Becze Antal alispán olvasta fel az 1885. év második felére vonatkozó következő jelentését:

Tekintetes törvényhatóság!
Az 1885-ik év második felére vonatkozó jelentésemet számadatokban — az egész évit is feltüntetve — van szerencsém előterjeszteni a következőkben:

I. A központi közigazgatási iktató szerint:

a) Alispáni iktatóra adatott 3469 ügydarab, az első félévben 3595, összesen 7064. Ellátott 7035, ájtott 29.

b) Kihágási iktatóra adatott 165 ügydarab, első félévben 141, összesen 306. Ellátott 286, függőben 20.

c) Törvényhatósági iktatóra adatott 1381 ügydarab, első félévben 1128, összesen 2509. Ellátott 2442, az 1886. évre ájtott 67.

d) Közigazgatási bizottsági iktatóra adatott 661 ügydarab, első félévben 581, összesen 1243. Ellátott 1207, függőben maradt 35.

e) Árvaszéki iktatóra adatott 2285 ügydarab, első félévben 2811, összesen 5096. Ellátott 5082, 1886-ra ájtott 14.

f) Központi választmányi iktatóra adatott 32, első félévben 28, összesen 60. Ellátott 60.

g) Erdőrendészeti bizottsági iktatóra adatott 86, első félévben 128, összesen 214. Ellátott 214.

h) Kebli pénztári iktatóra adatott 708, első félévben 872, összesen 1580. Ellátott 1580.

i) Nevelési kölcsön kisegítő pénztári iktatóra adatott 302, első félévben 417. Ellátott 716.

A második félévben bejött tehát 9090 ügydarab, és így az első félévvel együtt bejött

az 1885-ik év folyama alatt 18,790 ügydarab. Ellátott 18,625, függőben maradt 165.

II. A pénztárak a havi vizsgálatok alkalmával mindig kellő rendben találtak. A december 31-ki zárlat szerint volt:

1. A kebli pénztárban:

a) a házi pénztár alapban	993 frt 20 kr.
b) az árvapénztári	130,157 frt 16 kr.
c) a betegápolási	619 frt 88 kr.
d) szeredai kórház	44,571 frt 80 kr.
e) gyergyói	12,204 frt 50 kr.
f) az o. taploca—borszéki ut-alapban	1,333 frt 50 kr.
g) a megyei ut-alapban	4,492 frt 91 kr.
h) a közm.-válság-alapban	12,619 frt 75 kr.
i) letétemény volt	8,591 frt 40 kr.

Összesen 215,583 frt 93 kr

készpénzben, közkötvényekben és magánadóslevelekben.

2. A nevelési kölcsön kisegítő alapban:

a) ruházati alap	247,929 frt 14 kr.
b) löbeszerzési alap	29,731 frt 56 hr.
c) birtokválság-alap	77,789 frt 74 kr.
d) ipar-alap	10,832 frt 24 kr.
e) magán betéti alap	1,800 frt 67 kr.
f) székely kivándorl. alap	6,225 frt 17 kr.
g) nyugdíj-alap	13,526 frt 79 kr.
h) somlyói megyeház-alap	42 frt 55 kr.
i) erdőrendészeti alap	11,431 frt 02 kr.
k) leányiskola-alap	3,943 frt 03 kr.
l) Mikó-szobor-alap	902 frt 43 kr.
m) földhitel-részvény-alap	616 frt 54 kr.

Összesen 404,379 frt 99 kr

szintén készpénzben, közkötvényekben és magánadóslevelekben.

A két pénztárban volt tehát 1885. december 31-én összesen érték 619,963 frt 92 kr.

Ezzel kapcsolatosan jelentem a tek. törvényhatóságnak, hogy a nevelési és kölcsön kisegítő pénztárból 100 frton felüli összegekben kölcsönkép kiutaltam a második félévben 6530 frtot.

III. A járási és községi közigazgatási ügymenet akadálytalan volt; feltűnő hiányt, mulasztást és hanyagságot nem észleltem; a fegyelmi ügyeket és az adófelügyelői jelentéseket véve alapul, általában jónak mondható, mert a szolgabírák ellen panaszok nem tettek a meghagyások és hivatalos kötelesek elhalogatása miatt, míg a községi bírák ellen hozott marasztaló végzések alig pár esetben fordultak elő.

IV. Az egészségügy az emberi életre vonatkozólag kielégítő volt s csakis Alsó-Borszékből lépett fel nagyobb mértékben a toroklob. Ennek oka szakértői vélemény szerint a tulajdonos két község közömbösége, nagyobb részeit azonban a helyi viszonyokban volt keresendő, a mennyiben a munkás-lakások kivétel nélkül rondák, egészségtelenek voltak és a járvány elfojtása csak a járás-orvos állandó kirendelésével, szolgabíró, községi előjáróság éber felügyelete

és erélyes közreműködésének sikerülhetett. Más járvány nem volt s a halandóság általában a középarány szerint állott.

Tagjaink közül elvesztettük Horváth Károlyt, Balázs Mihályt és Nagy Dénest, kiknek emléke legyen a baráti kegyeletben közöttünk.

Az állat-járványok közül az első félévben fellepett száj- és körömfájás dult nagy mértékben s itt-ott egy-egy lépfene-eset is fordult elő. A száj- és körömfájás járvány bár nem volt veszélyes, mégis a gazdaközönségre felette hátrányosnak mutatkozott, a mennyiben a vonó marhát hosszabb időre használhatatlanná tette, a legelő marhát pedig lesoványította.

(Folyt. következik.)

Székely-egyleti közgyűlés és a székelyföldi iparmuzeum megnyitása.

Maros-Vásárhely, 1886. jun. 30.

I. Első nap.

A „Székely művelődési és közgazdasági egylet“ tíz évi fennállása óta folyton-folyvást sikerrel törekszik arra, hogy a rendelkezésére álló szerény eszközöket, habár zajtalan munkálkodás mellett, de köteleességéhez híven oly czélok megvalósítására fordítsa, melyek alapszabályai 2. §-ban körvonalozott hazafias czélját, „a székelyföldi lakosok szellemi és anyagi előhaladásának fejlesztését, támogatását“ előmozdítja. Egy ilyen, a szellemi és anyagi előhaladás egyaránt előmozdító szerencsés eszme volt: egy az egész székelyföld tulajdonát képező „Székelyföldi iparmuzeum“-nak Maros-Vásárhelyt, a székely fővárosban való felállítása, a legalkalmasabb időben, midőn a romániai vámháború következtében fokozott erővel kell az egész magyar nemzetnek arra törekednie, hogy a hazai ipar virágzásra emeljük és az erdélyrészi, különösen a székelyföldi iparos-osztálynak, melynek eddig főpáczia Románia volt, segítségére legyünk mindannyian és a magyar hazában teremtsünk nekik piacot és tegyük versenyképesé a külföld készítményeivel, a miben nagy segítség leend ez iparmuzeum, amely minden nevezetesebb iparágra vonatkozólag a legszebb mintákkal van ellátva, s ez által a különböző iparágakra nézve a jó izlés s könnyebb és czélszerűbb előállítási mód, költséges utazások nélkül, helyben megismerhetők a legújabb iparmuzeum fontosságát, jelentőségét, a maga valóságában megérteni és méltányolni tudja a marosvásárhelyi iparosság, a mely az eszme megpendítése óta állandó és élénk érdeklődéssel viseltetett az iparmuzeum ügyei iránt és a

kivitelben, az egyes tárgyak szakszerű elrendezésében, hetek óta naponta, állandóan és minden díj nélkül segédkezett a székelyföldi iparmuzeum létrehozásában nagy érdemeket szerzett Ráth Károly budapesti iparkamarai alelnök, a székely-egylet kiküldöttje szakszerű rendelkezéseinek végrehajtásában. És épen mert az iparmuzeum nagyfotosságának tudatával birt a marosvásárhelyi iparosság, a székely-egylet e közgyűlését és a székelyföldi iparmuzeum megnyitását valódi nemzeti ünnepé is tette.

A fogadtatás.

A vendégek fogadtatására az indóházhoz, a városi törvényhatóság, élén a polgármesterrel, a székely-egylet marosvidéki választmánya, élén ügybuzgó lelkes elnökével és azonkívül az összes helyi ipartestületek — zászlóik alatt — testületileg vonultak ki a helybeli önkéntes tűzoltó-egylet zenekarának szép zenéje mellett. A vonat megérkezésekor a tűzoltó-egylet zenekarának Rákóczy-játán Györgyffy Pető polgármester üdvözölte meleg hangon az ország szívéből, Budapestről, érkezett vendégeket; köszönetét és háláját fejezte ki a székely-egyletnek a székelység nevében a „Székelyföldi iparmuzeum“ létesítéséért; a székely főváros hatósága és közönsége nevében azon megtiszteltetésért, hogy székelyül épen M.-Vásárhely sz. kir. város választotta, hol — biztosítá a polgármester a székely-egyletet — az eszme termékeny talajra, elismerésre, méltánylásra és szép jövőre találand. A szép üdvözlő beszédre Hajós János, a székely-egylet nagyjedemű elnöke, lelkesedéstől áthatott emelkedett szavakkal válaszolt. A székely-egylet — úgy mond — megtartotta a székely spezialitás jelleget: az egyszerűséget, a nagy láma helyett, a zajtalan, de lankadatlan működést, a cziczomázás és parádé kerülését. És még sem tagadhatják, hogy ez ünnepélyes fogadtatás, a virágokkal koszorúzott zászlók alá seregelt polgárság élénk tüntetése, a Rákóczy büvös indulójának felhangzása s az őszinte szívből fakadó éljenzés a mily nagyon meglepte az érkezőket, épen olyan jól esett az szívünknek, lelkünknek; nem a jutalomért, mely szerény fáradozásunkat az által megtisztelt; hiszen jutalmukat fáradozásuk önzéstelenségében és lelkiismeretük öntudatában már megelégt; hanem az általuk képviselt nemzeti ügy és az iparmuzeum eszméjének ily lelkes pártolása, megértése, méltánylása, ügybuzgó szolgálata, az a mi örömmel tölti el lelküket. Midőn ez ügy érdekében évenként az ország szívéből, a fővárosból, vándor utra kelnek, csak addig tekintik magukat vándoroknak, míg a Székelyföldre érnek, ott már egészen

midőn hirtelen egy hölgy lépett előmbé. Ugyanaz volt, ki az imént oly merőn vizsgált engem. Megállt előttem, meghajtá magát s zengzengs hangon szólt:

— Szabad kérnem, uram, egy tánczra? Nevem Lenge Lenke.

Ha a villám mellém csapott volna le, nem lepott volna meg jobban, mint e felhívás. Roppant zavarral néztem majd a hölgyre, majd meg Villamosi urra, ki valószínűleg kitalálta zavarom okát s a hölgy felé fordulva, mosolyogva szólt:

— Bocsásson meg, kisasszony, barátomnak. Ő idegen s nem ismeri a szabadelvű hölgyek szokásait, s nagyon meglepte a kegyed megtisztelő felhívása.

A hölgy mosolygott s e mosoly még szebbé tévé angyalarczát.

Hirtelen összeszedtem magam, meghajtam magamat s hozzálépve, át akartam karolni derekát, a mint a tánczban szokás.

— Az égre, mit akar? — kiáltott a hölgy visszalépve.

— Bocsánat, én így szoktam tánczolni — szólék zavarral.

— Vagy úgy? Őn idegen. Ez, uram, már, mint illetlen dolog, régen kiment divatból. Kérem, fogja meg kezemet és jöjjön.

Ide nyújtá piczi kezét s megindultunk tánczolni. Ő lassu lebegéssel haladt s én igyekeztem utána csinálni. Ment a dolog pompásan.

A mig tánczoltunk, az én hölgyem egy percig sem vevé le tekintetét arczomról s valahányszor az égő szemekbe pillanték, szívem megremegett.

Mikor a tánczunk vége lett, hölgyem frissítőkkel kínált. Mit volt tennem? elfogadám.

Tehát itt egész megfordított világ van, — gondolám magamban — a hölgyek udvarolnak a férfiaknak. Nagy ég! ha ez az anyagi leány ma szerelmet vallana nekem!

E gondolat minden véretem arczomba kergette s olyan pillantást veték rá, hogy az én hölgygavallérom elpirult és lesüté szemeit?

Önhittség nélkül legyen mondva, megtetszhettem a szabadelvű hölgyeknek, mert egymásután jöttek s hívtak tánczolni, s én lebegtem, ugrottam, rohantam, a mint tánczosnóm vérmérséklete egészségi viszonyai hozták magukkal. Udvaroltak nekem és tömtek frissítőkkel, hogy szívem és gyomrom oda volt a boldogságtól.

Szívesen fogadtam a hölgyek bókjait, de azért mihelyt tehettem, mindig visszatértem az én kedves Lenkéhez. Ő nyájasan, de szomoruan fogadott. Meglátszott rajta, hogy rosszul esik neki, hogy engem annyira tánczoltatnak.

— Mit tegyek, drága kisasszony, — szólék érzelmesen — hogy mindig az ön bájos körében maradhassek?

— Adjon kosarat mindenkinek.

— De kérem... Hisz ez roppant udvari-lanság lenne.

— Nos?... Egy-két hevesebb hölgy elégtételt fog kérni öntől. Én majd magamévá teszem az ügyet, megvívok ön helyett, sebet kapok vagy sebet adok, s ezzel vége a dolognak.

De már erre meg nem állhatám, hogy fel ne kacagjak.

— Ön akar helyettem megvívni, drága kisasszony?! S ért ön a kardforgatáshoz?!

— Vigyázzon, — kiáltott fel sértődött hangon a hölgy — nehogy önön kelljen bizonyítanom, hogy mennyire tudom a kardot kezelni.

— Bocsásson meg, drága kisasszony. Nem akartam sérteni. Idegen vagyok s egyáltalában nem ismerem az itteni hölgyvilág szokásait.

Megszólalt a zene: én ismét Lenke kisasszonnyal indultam tánczolni.

Egy óra mulva fülz szerelmes valék a szép leánykába, s éreztem, hogy ő is viszonozza érzelmeimet.

Szerettem volna elhagyni vele a termet és a „Szerelmi vallomások csarnokának“ valamelyik lugasában kiönteni szívem zajongó érzelmeit. Nem bántam volna, ha ezer fonograf érczfűle hallgatta volna is szavaimat.

Hevesen szorítám meg kezét tehát s remegő hangon suttogám:

— Ah, kisasszony, itt oly nyomott a levegő s e sikeítő zaj fárasztja idegeimet. Nem lenne kegyes velem egy kis sétát tenni?

A hölgy arca egy kissé elpirult s keze reszkettett kezeimben, de azért felállt s oda nyújtott karomat elfogadta.

Egy néhány termen végig haladva, a „Szerelmi vallomások csarnokának“ ajtója előtt állottunk.

Én kérdőleg néztem rá s ő lesüté szemeit.

E pillanatban, a mint hölgyem égő arczát szemlélem, azon gondolat jutott eszembe, hogy a nő negélyezhet természetellenes dolgokat, de ha szíve szerelmre gyul, ismét a gyöngye, kedves, szemérmes lényynyé változik.

Beléptünk a csarnokba.

Végig mentünk a gyönyörű fasorokon. Egy kedves árnyas lugos oly hívogatólag intett felénk! Beléptünk.

Mindketten annyira el voltunk fogulva, hogy egy ideig nem jött szó ajkainkra. Végre megragadám kezét s hevesen csókoltam meg.

A hölgy rám emelé csillogó tekintetét s remegő hangon szólt:

— Szeret ön engem?

— Jobban életemnél! — kiálték érzellemmel.

— Akar ön engem birni?

— Életem legfőbb vágya!

otthon éreik magukat és különösen otthon Maros-Vásárhelyt, a székelység fővárosában, mely a székelység-egylet tagjait mindig tárt karokkal fogadta, s melynek ügybuzgó vidéki választmánya oly lelkes munkatársa volt mindig a központi választmánynak és különösen most, midőn a „Székelyföldi iparmuzeum“ létesítése alkalmából még nagyobb szükség volt tevékenységére, a mit — elismeréssel említi fel — egy perczig sem tagadt meg. Elismeréssel, méltánálással emlékezik meg a magyar nemzeti kormányról, mely soknemű kedvezményeivel támogatta e hazafias vállalatot, s bemutatva a kormányt, illetőleg a cultus-miniszterium képviselőjét, Szalay Imre cultusminiszteri osztálytanácsos urat, élteti a magyar kormányt, a székelységet és a székelység fővárosának polgárságát. A kitörő és meg-megújuló zajos éljenések után Kovács Ferencz apát, e hazafias szellemű főpap, a székelység-egylet marosvidéki fiókjának ügybuzgó elnöke, intézett lelkes és lelkesítő beszédet a marosvidéki választmány nevében, a székelység-egylethez, hálát és köszönetet fejezve ki azon jóságáért, melyet a székelység-egylet, az édes anya, szerető gyermekei irányában tanusított s mely szeretetért és gondoskodásért a szerető gyermekek is még nagyobb vonzalommal fognak viseltetni iránta.

Az üdvözlő beszédek elhangzása és kölcsönös bemutatások után a szállást adó gazdák fogták el vendégeiket és igen szerencsés volt, a ki a bejelentetteknek jóval kevesebb számú vendégek közül nyert kaphatott. Igen sokan tértek szomorúan haza, az otthon vendégszeretettel várakozó háziasszonyt a vendég hiányával lepve meg.

Térzene a tornakertben.

Az érkezettek délből házilagadák vendégei voltak. Délután 5 órakor a kitűzött program szerint a tornakertben térzene volt. A vendégeket Br. Szentkereszt Zsigmond kir. táblai pótbiro és a torna-egylet sok érdemű elnöke, a tornakert ügyes létesítője, fogadta és kalauzolta. Este 8 órakor a fiatalság tánczra perdült, a székelység-egylet tagjai pedig az ismerkedési estélyre mentek.

Az ismerkedési estély.

Az ismerkedési estély a „Székelyföldi iparmuzeum“ helyiségével kapcsolatos Szabó József-féle vendéglőben tartott meg nagy-számu résztvevőkkel, mely alkalommal a köszöntőknek egész áradata hangzott el a kedélyes vacsora közben. Lázár Ádám országgyűlési képviselő nyitotta meg a toasztok sorát, a székelység-egylet és derék elnökét: Hájós Jánost köszöntve fel. Györfy Pető polgármester a város nevében köszönetet mondott az iparmuzeum szerve-

— Érez ön magában elég erőt és bátorságot engem kiérdemelni?
— Érzek.
— Bármily lehetetlen kívánnék is öntől?
— Mindenre képes vagyok önért.
— Jól van. Tehát most tudja meg, hogy én is szeretem, nagyon szeretem önt.
— Angyal! — kiáltám tulboldogan s át akartam ölelni.

— Nem, uram, ez még korai. Előbb hallja meg, mit kívánok. Én csak úgy lehetek az öné, ha ön teljesíteni képes azon feltételt, melyhez kezemet kötöm.

— Szóljon, én mindent megteszek.

A hölgy nyugodt hangon folytató:

A mi praktikus századunkban egy hölgy hasonló viszonyok között először is azt kérdezte öntől, hogy ki ön, s másodsor meg azt, hogy van-e elég vagyona, vagy állása, melyből egy nőt eltartthat? Én nem kértem azt. Elég, hogy szeretem önt, s érzem, hogy érdemes szerelmemre. Elég vagyonom van kettőnk számára is. De igenis kívánom öntől, hogy birjon elszántsággal, engem oda kísérni, hova én megyek.

— Akár a világ végére! — kiáltám lelkesülten.

— Ön, ugy látszik, nem sokat foglalkozik a csillagászattal, mert tudhatná, hogy e világnak vége sehol sincs. De ne nem is aka-

zeseért a székelység-egyletnek és a nagymérvű támogatásért és segédkezésért a magyar nemzeti kormány, a mely ez örömmünnepeken is képviseltette magát; éltette a rokonszenves és megnyerő fellépésével már is mindnyájunkat meghódított miniszteri biztost: Szalay Imre cultusminiszteri osztálytanácsost. Deák Lajos, a székelység anyavárosból, a székelység ügy érdekében ide fardott Dániel Gábor főispánt köszöntötte fel. Berenczey István a városunkban magát már is otthonosan érző kir. táblai elnököt: Oberschall Adolfot, élteti, ki már is egyike a legnépszerűbb embereknek, s kit mi már magunknak tekintünk és székelység ügyeink iránt is érdeklődve, ezennel tiszteletbeli dísz-székelység felavartunk. Sándor Kálmán elismerését fejezi ki az anyaország figyelmének újabb időben mindinkább a székelység (eddig mosthának tekintett gyermek) felé való szeretetteljes közeledése felett, s a segítségünkre kinyújtott jobbót hálával elfogadja, mert mi is is érettek, a hazáért, s a haza magyar jellegének fentartásáért, s nem csupán önmagunkért vivjuk a culturharcot, s a kik e harcban segítségünkre vannak, nemcsak nekünk, imádott magyar hazánknak tesznek szolgálatot. Ily szolgálatot tette „Székelyföldi iparmuzeum“ szervezésének kivitele körül Ráth Károly, és épen ezért őt köszönti fel. Hájós János egyleti elnök, háláját fejezve ki az ünnepélyes és megható fogadtatásért, mely az ügy iránti lelkesedéssről tanusodik, Maros-Vásárhely polgárságát és polgármesterét élteti. Deák Lajos a központi választmánynak a „Székelyföldi iparmuzeum“ létesítése körül való munkájában tevékeny részt vett marosvidéki választmányt és annak ügybuzgó elnökét: Kovács Ferencz apátot élteti. Damokos László a haza culturérdekei és nemzeti irányu mozgalmait iránt állandó és élénk érdeklődést, támogatást, figyelmet tanusító cultusminisztert, Trefort Ágoston ö exellenciáját élteti, ki ez ünnepélyünkön is vejevel képviseltette magát.

Szalay Imre cultus miniszteri osztálytanácsos emelkedett, szép szavakban köszöni meg a cultusminiszter iránt nyilvánuló lelkesedést, s megjegyzi, hogy bár országos ügyek a minisztert a személyes megjelenésben gátolták, szívben, lélekben közöttünk van, s a székelység, mint a magyarság keleti védbástyája iránt a legélénkebben érdeklődik és érettek minden lehetőt megtenni bármikor kész. Élteti az összes székelységet és a székelység főváros derék polgárságát. Viharos tapsvihar hangzott fel a lelkes toasztokra. Szentmárjay Dezső az ipar iránt személyes jó példával élénk érdeklődést tanusító Lázár Jenő grófot élteti. Berenczey

rom önt oly messzire vezetni, csupán csak a — holdig.

— A holdig?!... Nem értem önt! — kiáltám megütözéssel.

— Igen, uram, én körülbelöl 5 óra múlva atyámmal a holdba utazom. Léghajónkban még egy hely van üresen, s ha ön el akarja foglalni...

Erősen szemébe tekinté a hölgynek. Egy perczig azt hívé, hogy örültem van dolgom, de ő oly tiszta, értelmes tekintettel s oly mély, igazi szerelemmel tekintett rám, hogy önfeledten kiálték fel:

— Veled megyek még a halálba is!

— Köszönöm, uram, ezt vártam öntől — szólt hölgyem csillogó szemekkel. — A bál után egyenesen a holdba indulunk, s ha majd tul leszünk a felhőkön s elérjük azon pontot, hol a föld vonzereje végződik s a holdé kezdődik, tehát azon pillanatban, midőn egy világ-részhez sem fogunk tartozni, megkapja ön a mátkacsókot, s ha elérjük a holdat, azt a bájos kis világot, melyet oly sokáig ismeretek félre az emberek, öné lesznek és szeretni fogom önt úgy, mint senki sem volt soha szeretve. És most üljön le, hadd beszéljem el önnek, hogy miképen támadt fel bennem a vágy a holdba utazni.

(Folytatása következik.)

István egy páratlan pénztárnokot köszönt fel, a ki soha sem állott elő azzal, hogy „kincs — — nincs“, „pénz — — nincs“, a székelység-egylet ügybuzgó pénztárnokát: Gidófalvi Istvánt köszöntötte fel.

A hűvös idő miatt az ismerkedési estély este 11 órakor véget ért.

A második napról egy 2-ik cikkben emlékezem meg.

Székelység.

Iskoláink nyilvános vizsgálóiról.

Kézdí-Vásárhely, 1886. jun. 28.

II.

A felső-népiskola vizsgálatai június 18., 19. és 20-ik napjain tartattak meg csekély közönség csekély érdeklődése mellett. És mi azon körülmény fölött, hogy kevés ez iskola iránti érdeklődés a tanügybarátok részéről, nem is esődálkozunk. És pedig azon egyszerű okból, mert ezen iskolának, mely pedig ipari szakosztálylyal van megoldva, városunkban, daczára ipari jellegének, nincsen létjogosultsága. Elmondták ezt már sokszor, sokan és igen szépen; s hogy mennyi sokféle okot lehet a felső-népiskola cél-szerűtlensége, létjogosultsága mellett fölhozni, azok elősorolása kívül esik e cikk tartalmi keretén. Mi csak azt emlíjük meg, hogy ez évben már ipari oktatás csakis az illető szaktanító önkéntes jó indulatából történt, 2—3 önként vállalkozó tanuló, de kötelező nem volt; ily körülmény mellett pedig ilyen ipari iskolára, iparos városunk iparosainak semmi szüksége sincsen. S ha egy szülő nem ipari, nem realis, hanem tudományos pályára szánta gyermekét, ide hiába adja be, mert ennek 3 osztályát bármilyen sikerrel végezte is, más iskolába, gymnasiumba vagy reáliskolába, ugy nem viheti tovább, hogy 1—2, sőt három évet is ne veszítene a növendék, 1—2, sőt 3 osztályt is elől kelletvén ismét kezdenie.

Maga az iskolát kiváló figyelemmel felügyelő gondnokság is régóta megtette a lépéseket arra, hogy ez iskola városunk igényeinek egyedül megfelelő polgári iskolává alakíttassék át; de hát e kérések, oda fenn, a magas kormánynál — fájdalom — mindig siket fülekre találtak.

Pedig 30—38 növendék nem érdemli meg, hogy így ez iskola fenntartassék, maguknak, a különben szakképzett és szorgalmas tanító uraknak is, bár kényelmes, de unalmas lévén az, hogy hetenként 9—10—16 tanítási órájuk legyen.

Ezek előrebocsátása után, áttérve a jelen cikkünk tárgyát képező nyilvános vizsgálatokon szerzett tapasztalatokra, ki kell jelentenünk azon meggyőződésünket első sorban, hogy mi azt a sok tantárgyat, melylyel ugy a tanulóknak, mint a tanító uraknak meg kell a 3 osztályban küzdeniök, tulságos soknak, léleklölőnek tartjuk. Különösen nem értjük s nem tudjuk felfogni, hogy miért foglalnak helyet a tanítandók sorában a nemzetgazdaságtan és az ipartan, mikor azokat nem egy 12—13 éves tanuló, de egy főgymnasium 8-ik osztályába járó, tehát fejlettebb értelemmel bíró ifju is alig képes megérteni, megemészteni? Az ipartan tanításának még csak lenne tán valami haszna, föltéve, ha az — a mint annak minden tárgynál így kell lennie — szemléltetve taníttatnék. A szappangyártás, szesz-, sör-, eczetgyártás, borkészítés stb. ismerete mind szép dolog, de szerintünk maradandó s gyakorlati haszonnal csak ugy bir ezeknek megtanítása, ha azokat az előadó tanító ur szemlélteti is, ami pedig, hogy a mi felső-népiskolánkban így történt volna, okunk van kételkedni.

Mint a vizsgálatokon szerzett tapasztalatot jegyezzük fel második sorban, hogy — a mint azt évközben is nyílt alkalmunk észlelni — a növendékek fegyelmzése körül a tanítótestület ez évben nagyon buzgó, odaadó, egyöntetű eljárást követett, minek természetes következtésül örömmel jegyezzük föl a növendékek helyes és szép magaviseletét.

Harmadik megjegyzésünk a terhelően sok tananyag feldolgozására vonatkozik s e te-

kintetben szívesen nyilvánítjuk ki, hogy a tanító testület e munkáját is általában kifogás alá nem eső szabatosággal, lelkiismeretes gondnal végezte el. Mert ama sok szép, világos és értelmes felelet, melyet a növendékektől, a legtöbb tantárgyból, hallottunk: csak lelkiismeretesen, szakképzettséggel végzett munkásság, odaadó szorgalom gyümölcse lehet. S ha mégis a magyar nyelv és irálytanból, történelemből, számtanból s a könyvviteltanból tett vizsgálatokat kiemeljük, mint kimagaslókat, nem azért tesszük, mintha ezáltal a más vizsgálatok sikerének fényéből valamit levonni akarnánk, de mert ezen fontos s a gyakorlati életben a többi felett kiváló előnnyel bíró tárgyakból, hallott feleletek mi ránk különösbbe jó hatást tettek. A mű-énekről sem szabad megfeledkeznünk, mert az azt tanító derék igazgató ur ez évben ennek sikere érdekében egészen önfeláldozó, a mult évinél sokkal hatványozottabb munkásságot fejtett ki; a változatos s megelőző években nem hallott szép énekek kedélyünkre valóban kellemes benyomást gyakoroltak. Általában a tanító urak minde-nike fényesen bebizonyította, hogy méltó az állásra, melyet elfoglal, legalább minket erről győztött meg ama kép, melyet az általuk festett mozaikon látni szerencsések voltunk.

Még egy körülményt nem hagyhatunk figyelmen kívül: az az odaadó, ügybuzgó, figyelmes munkálát, a melyet Benkő Sándor rendőrkapitány s gondnoksági tag ur, mint a vizsgálatok vezetője, teljesített. Mi magunk részéről e helyen köszönettel adózunk neki, mint a tanügy derék, hozzáértő barátjának.

(Folytatása következik.)

Arisztides.

Szinészet.

Kézdí-Vásárhely, 1886. jul. 3.

Szini évadunk legsikerültebb előadásai közé kell sorolnunk a mult szerdán szinre hozott „Koldusdiák“-ot. Ezen udonság jó hirneve fényes közönséget hozott össze, s a megjelentek egy igazán összevágó, korrekt előadásban gyönyörködhettek. Ma este is a Polgár-pár brillirozott, Polgárné a csint és kellemet, Polgár meg jó kedvet képviselve. Polgárné (koldusdiák) élénk, kedves, az egész szinpadot betöltő játékaival ma is meghódított mindenkit, hanem énekeire nézve ismételnünk kell azon korábbi megjegyzésünket, hogy kevesebb tremoló és kevesebb deklamálás csak előnyére válnék énekének. Polgár (Ollendorf) pompás komikumával mind végig derültségben tartá a közönséget. Szilágyi Etelka (Laura) a szeretetreméltó játékaival és elegáns megjelenésével elért hatást csak kis részben csökkentette azon pár hatalmas gixer, mikkel hallérzékeinket megtisztelté. Szerpének 5 napi betanulása után 5 gixer nem is sok. Egyéb érdemeiért ezt is szívesen megbocsátjuk neki. Csupa szépet és dícséretet mondhatunk Tharosszovits Mari (Novalszka grófné) mai működéséről; kedves humorral játszott s izléssel énekelt. Szilágyi Dezső (Jan Janiczky) első rangu szerepében jól megálta helyét. A nélkül, hogy valami nagy sikert konstátálhatnánk, el kell ismernünk, hogy mai játéka és éneke kellemesen érinté a közönséget. A darab epizód-alakjai mind jó kezekben valának s így a mai előadás ugy részleteiben, mint egészben kitünőnek mondható.

Csütörtökre a „Szabin nők elrablása“ volt kitűzve. Bármily alkalmasnak látszott a borongós, esős sötét est a nő rablásra, az igazgatóság, a közönség iránti tekintetből, másnapra halasztotta el. És másnap meg is történt és pedig meglehetősen üres ház mellett. Ma Sziklay (Rettegi Fridolin) volt a központ, s elmondhatjuk, hogy mesteri kezekkel vezette az események fonálát. Beszélt, szavalt, deklamált, és ezt tette oly törül metszett komikummal, hogy a közönség alig tudott hova lenni széles jó kedvében. Szilágyi Etelka, Baranyai, Kisfaludnyé, Szilágyi Berta, Bárdy, Nagy kitünően játszottak. Az előadás rendkívüli tetszésben részesült.

0.

Különfélék.

— Áthelyezések. Páll Joáchim honvédfőhadnagy Dávára és Dáday Gyula had-

nagy Brassóba helyeztették át Csik-Szeredából. Összinté sajnálatunknak adunk kifejezést a derék tiszték távozása miatt.

— **Időjárás Háromszéken.** Ismét megeredtek az égcsatornái, nagy mértékben ontva ránk az áldást. A légkör a sok eső miatt annyira lehűlt, hogy a téli kabátokat el lehetett tűnni. A sok eső miatt a gabnák egész a földig dülték.

— **A veres kereszi egylet** központi igazgatósága a k-vásárhelyi választmányának megküldötte az uralkodóhoz 5 tagjának, a Király és Királyné Öfelsége, Stefánia trónörökösé, József főherceg, Károly Lajos főherceg Öfelségeik, művészi kivitelű arcképeit. Ezen képek Balogh Gyula főkegyeleti pénztáros úrnál vannak letéve s onnan darabonként 6 frtjával megvásárolhatók. A legmelegebben ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Bereczkőből** a következő sorokat vettük június 27-ki kelettel: Bereczk város értelmes polgársága vallás- és nemzetiségi különbség nélkül fényesen sikerült fáklyás zenét rendezett főtűd Bálint László alesperes, ker. főjegyző és bereczki plebános urnak tiszteltére névünnepe s Bereczkben fardatlan munkásságban átélte gondos lelkipásztori működésének tizenötödik évfordulója alkalmából. Az impozáns menet mintegy 30—35 lampion és fáklya világítása mellett 8—9 óra közt vonult Molnár János vendéglős lakásától a plebániái lakba, hol nyitányul t. Gábor István ur vezetése mellett a zeneműkedvelők kitűnő összehangzatban egy szép darabot játszottak, azután énekeltek. Ének után Gábor István szép beszédben köszöntötte az esperes-plebánost, kiemelve az ünnepeltnek a királyi kegy és egyházi felsőbbség által is méltatott érdemeit s élénk színekben állítván elének azon tért, melyet a kath. pap a társadalomban s az emberiség életében a bölcsőtől a koporsó lezártaig munkásságánál fogva átélt, s melyet ünnepelt oly jelesen töltvén be, ezért hálát mond, életet esd számára, bizalmat és támogatást szavaz mindenkorra. Erre ünnepelt plebános ur meghatottan válaszolt, megjegyezvén, hogy a mily váratlan, ép oly megható és meglepő ránézve a lelkes tüntetés. Ürzenkenyen köszöni meg hűveinek és a város összes polgárságának ezen rokonszenves érzelem- és szeretet-nyilvánítását; továbbá kölcsönös szeretet, egyetértés és bizalomra hívja fel, s igéri, hogy valamint eddig, úgy ezután is élte véglehetőleg a város jólétén és boldogításán fog tehetsége szerint munkálkodni. Ezután a műkedvelő zenészek még néhány darabot játszván, a menet szép rendben elvonult. — Később vacsora volt a plebániái lakban és Molnár vendéglőjében. Mindkét helyen szép pohárköszöntők mon-

dattak a megtisztelt érdemes esperes-plebános urra. Mi is hozzájárulunk az összeinté szívek jó kívánataikhoz, s forrón ohajtjuk, hogy a szeretet, bizalom, tisztelet és ragaszkodás, mely oly meghatón nyilvánult a lelkipásztor és hívek között, legyen állandó és örök. A béke és egyetértés áldása lebegjen Bereczk fölött! Referens.

— **Borcsa Miklós** úrtól 1 forintot vettünk, mint egy társaság adományát, azon felkérés mellett, hogy azt az erdélyrészi magyar közművelődési egyesületnek juttassuk. Mi ezen összeget mai napon az egylet kézdívásárhelyi választmányának adtuk át.

— **Bucsu.** Décsre történt áthelyeztetésem folytán ez uton mondom szíves Isten hozzádot mindazon barátainak, ismerőseimnek, kiktől az idő rövidsége miatt nem tudtam személyesen elbucsuálni. Fájó szívvel hagytam el a kedves várost, melynek vendég-szerető falai s meleg keblü lakosai között oly jól éreztem magamat, s midőn mindezeket kénytelen vagyok tán örökre elhagyni, a legkedvesebb emlékeket viszem magammal. Fogadják barátaim, ismerőseim s jóakaróim a legőszintébb szívűből fakadó búcsúmat. K. Vásárhely, 1886. június 29. Fekete Miklós, honvéd-hadnagy.

— **Köszönetnyilvánítás.** A kézdívásárhelyi közszégi fiú- és leányiskola kitűnő és dícséretes magaviseletü tanulóinak megjutalmazása céljából jutalomkönyvekre sziveskedtek adományozni: T. takarékpénztár 5 frt, t. jótékony nőegylet 5 frt, kisegítő takarékpénztár 2 frt, t. Kovács István iskolaszéki elnök ur 1 frt, t. Jancsó Mózes szeszgyáros ur 2 frt, t. Török Bálint ur 1 frt, t. Ambrus Albert ur 1 frt, t. Drágos Elek kir. ügyész ur 1 frt, t. K. Csizsár József ur 3 frt, t. Kovács Károly keresk. ur 1 frt, t. Novák Sándor ur 1 frt, t. Szócs József polgármester ur 1 frt, t. Köllönte Mózes ur 1 frt, t. ifj. Jakab István ur 2 frt, t. Benkő Gyula ur 1 frt, t. Molnár Józsiás ur 2 frt, t. Bartha Melinda 30 kr, t. id. Jancsó Mózes kereskedő ur 10 drb könyvet, t. Dénes Lajos kir. közjegyző ur 6 drb könyvet, t. Baló László ur 2 drb könyvet. Midőn ezen adományokat nyilvánosan nyugtatványozzuk, egyszersmind kedves köteleességünknek tartjuk illető szíves adakozóknak a népművelésügy érdekében hozott ezen újabb áldozatukért elismeréssel párosult köszönetet nyilvánítani. Kézdí-Vásárhelyen, 1886. július 1-én. Az iskolaszék.

Szerkesztői izenet.

A t. kézdívásárhelyi takarékpénztár és kisegítő takarékpénztárnak. A beküldött kimutatásokat — sajnálatunkra — térdhiány miatt csak jövő számban közölhetjük.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értékt. társaságánál.

Július 2-án.

Magyar aranyárjádék 6% —.
Magyar aranyárjádék 4% 105.70
Magy. papírjárjádék 5% 94.75

Magyar vasuti kölcsön 154.—
M. keleti vasuti államköt. I. kibocs. 100.25
M. keleti vasuti államköt. II. kibocs. —.
M. keleti vasuti államköt. v. III. —.
Magyar földterhermentesítési kötvény 105.—
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal 105.—
Temes-bánati földterherm. kötvény 105.—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal 105.—
Erdélyi földterhermentesítési kötvény 105.—
Horvát-szlavon földterherment. kötv. 105.—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény 100.—
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön 120.25
Tiszasabályozási és szegedi sorsjegy 125.—
Osztrák járadék papírban 85.—
Osztrák járadék ezüstben 85.60
Osztrák járadék aranyban 116.50
1860. államsorsjegyek 139.—
Osztrák-magyar bankrészvény 875.—
Magyar hitelbank-részvény 285.50
Osztrák hitelintézet-részvény 279.30
Ezüst —.
Cs. és kir. arany 5.93
20 frankos arany 998
Német birodalmi márka 61.95
London (2 havi váltókért) 126.20
20 márka arany 12.38

Piaci árak.

Kézdí-Vásárhelyt, július 1-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint 6 frt 80 kr.
" (elegy)	" — frt — kr.
Rozs (tisztá)	" 3 frt 80 kr.
" (elegy)	" — frt — kr.
Arpa (tisztá)	" 2 frt 80 kr.
" (elegy)	" 2 frt 40 kr.
Zab	" 2 frt 20 kr.
Törökbuza	" 4 frt 60 kr.
Kása (köles)	" 7 frt — kr.
" (árpa)	" 24 frt — kr.
Borsó	" 5 frt 50 kr.
Lencse	" 8 frt — kr.
Fuszulyka	" 4 frt — kr.
Pityóka (legszebb)	" — frt 20 kr.
Marhahús	kilogr.-kint — frt 28 kr.
Disznóhús	" — frt 36 kr.
Juh-hús	" — frt 20 kr.
Salonna	" — frt 60 kr.
Faggyu (nyers)	" — frt 18 kr.

Felelős szerkesztők:

Ifj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos: Szabó Albert.

Nyílt tér.*)

Nyilatkozat.

Borcsa Miklós és Boeskor Kálmán uraknak a „Székelyföld“ 52-ik számában megjelent nyílttéri nyilatkozataikra válaszuk ez: Mi, mint Báro Apor János urnak Barthos József urral szemben felmerült becsületbeli ügyében felkért segédei, kijelentjük, misze-

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

rint az ok, mely miatt mi a lovagias elégtételadást báro Apor János ur nevében és részéről Barthos József urnak megtagadtuk, olyan, melyet kellett, hogy respektáljunk, mert báro Apor János ur Barthos József urat több alkalommal nyilvános helyen, nők jelenlétében feltűnő módon és kihívólag megsértette, mely tagadásba nem is vétett; Barthos József ur mindezeket eltűrte; ezen ok minden, a lovagiasság szabályaival ismeretes egyén előtt kell, hogy tekintetbe vétessék s respektáltság és olyannak tekintessék, mely a felek között később felmerült lovagias elégtételadás kérdésénél annak feltétlen visszautasítására utaljon.

Kézdí-Szentlélek, 1886. július 2-án.

Bartha Mór.
Köntzei Miklós.

Nyilatkozat.

A fennirt nyilatkozat után Barthos József urnak személyemre vonatkozó megjegyzését hallgatással mellőzhetném; azonban azok iránti tiszteletből, kik a kérdéselt ügyről tudomást szereztek, felvilágosításképp még meg kívánom jegyezni, hogy én segédeim által felhozott indokok kívül még más, előttem tudva levő indokok által is vezéreltetve egyeztem bele a párbajrai kihívást visszautasító határozatba, melyeknek e helyeni jelen szöveztetését feleslegesnek tartom, elég nyomok lévén segédeim által felhozott érv arra, hogy lovagiasságom senki által kétségbe ne vonattassék.

Altörja, július 2. 1886.

Br. Apor János.

Tiszta selyem szöveteket méterenkint 80 krért, ugy-

szintén 1 frt 10 kr és 1 frt 35 krtól 6 frt 10 krig (színes, vonalzott és kockás mintákban) szállit egyes öltönyre valóban vagy végekben vámmmentesen a házhoz G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelek 10 kr szállítási díj kell.

Fekete satin merveilleux (egész selyem) 1 ft 15 krért

méterenkint 6 frt 45 krig (16 különböző minőségben) vámmmentesen a helyszíne szállit G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelek 10 kr szállítási díjba kerülnek.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

Menetrend.

Érvényes 1886. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. június hó 1-től.

Állomások		303. személyv.	319. vegyes v.	301. gyorsvon.	Állomások		303. személyv.	319. vegyes v.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)	Reggel	Délután		Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	12.12	10.07	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	6.22	2.55		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	12.37	10.30	
Botfalu	"	6.45	3.19		Nagy-Enyed	(érk. ind.)	2.11	12.24	
Földvár	"	7.01	3.38		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	2.34	12.41	
Mogyorós	"	7.19	3.57		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	2.55	1.12	
Apáca	"	7.33	4.17		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	3.31	2.00	
Kőpecz	"	7.54	4.36		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	3.36	2.15	
Agostonfalva	"	8.01	4.47		Budapest	(érk. ind.)	4.09	3.02	
Alsó-Rákos	"	8.19	5.58			(érk. ind.)	4.11	3.12	
Homoród	"	8.45	5.42			(érk. ind.)	5.56	5.30	
Kacza	"	9.01	6.02			(érk. ind.)	6.31	8.00	6.03
Bene	"	9.22	6.33			(érk. ind.)	10.00	4.05	9.13
Erked	"	9.43	7.01			(érk. ind.)	10.15	4.50	9.18
Héjasfalva	"	10.10	7.37			(érk. ind.)	6.30	10.00	2.15
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	10.29	8.01						
Medgyes	(érk. ind.)	10.39	8.26						
		11.54	9.43						

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 40 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt.